

forst faae den, og det forekommer mig desuden, at den er overflodig efter den Hærorrdning, vi have. Jeg vil derfor sige, at naar Regjeringen har opstillet dette Forslag, antager jeg, at den mere har gjort det, fordi det er blevet en Banesag, fordi det er Noget, der nu engang er blevet sat ind i Finantsloven, og som til forskjjellige Tider har vundet Tilslutning fra forskjjellige Sider; det er jo dog endnu en Modesag med disse Skytteforeninger, det kan ikke negtes. Man kan nu ikke forlange af Ministeriet, at det skal fremtræde som Opfinder af nye Moder og Afkaffer af de gamle Moder, og det er altsaa naturligt, at Forslaget er fremkommet fra Ministeriet. Dette leder mig dog ikke til at støtte de Forslag, der ere fremkomne, og jeg skal tillade mig med ganske faa Ord at sige hvorfor. Jeg tror, at efter den Stilling, hvori Danmark nu er, har det en Opgave, som er noget forskjjellig fra den, vi tænkte os lige efter den Gang, Ulykken ramte vort Land. Det, der nu skal faae Danmark til at bestaa udelst og selvstændigt — og det er jo mit som alle gode danske Mænds Haab — maa efter min Anskuelse meget mere være, at vi indtage en mere jævn, rolig og med Hensyn til Optraeden som Krigsmagt befindig Stilling; dette tror jeg er det Bigtigste for Danmarks Bestaaen, men derfor badler jeg aldeles ikke dem, der have en anden Opfattelse; jeg er overbevist om, at de kunne være ligesaa ædle Fædrelandsvenner som de, der mene det, hvis Rigtighed jeg er overbevist om. Altsaa siger jeg, at vi godt kunne have disse forskjjellige Anskuelser; men fra mit Standpunkt tror jeg, at man ikke skal vedligeholde en Indretning, som ikke kan Andet end opildne Begjæringen hos Ungdommen, hos hvem man ikke kan forlange den befindige Oversigt over Landets Stilling i en saadan Grad, at den jo kan komme til at lede dem i et urigtigt Spor og ikke faae deres Sind vænnet til den Selvfornægtelse, som jeg netop anser for det, der for Diebliffet er Opgaven for os at udvikle hos baade Mænd og Unglinge. Lader os offre, hvad man kan kalde en overdreven Nationalselfølelse — jeg vil ikke bruge Ordet Forsængelighed, det kan være noget Andet, men hos Nogle er det dette — lader

os offre den og huffe paa, at den, der overvinder sit Sind, er større end den, som indtager en Stad; det kan ogsaa anvendes i dette Tilfælde. Naar der nu her iøvrigt foreligger Forslag, vil jeg dog sige, at der dog er en temmelig stor Forskjel mellem dem. Der er eet Forslag, som det forekommer mig, Regjeringen har handlet praktisk i at fremsætte, idet den nemlig har villet have, at naar der dog skal være en saadan Forebelse for Hæren, som skal støttes ved Statens Midler, er det naturligt, at det bliver en virkelig Forskole til at bruge det Vaaben, som Hæren bruger. Jeg vil spørge: Hvad kan det nytte, at en Mand har gennemgaaet denne Forskole, naar han ikke har lært det, hvorpaa det netop kommer an, naar han skal træde ind i Hæren? Det forekommer mig aldeles urigtigt, og det glæder mig, at den høitærede Minister ikke har villet indlade sig paa de to Forslag, som gaa i den Retning at ville anskaffe noget andet Vaaben end det, der bruges i Hæren. Jeg skal iøvrigt, efter hvad jeg har udtalt, ogsaa stemme mod Regjeringsforslaget, uden at jeg bebrejder Regjeringen, at den har stillet det op; dog tror jeg, at det er paa Tiden, at vi ere betænkte paa at vænne Ungdommens Sind netop i den af mig omtalte Retning; der er saa mange andre Borgerdyder, man kan opøffe hos Ungdommen, og mange af dem kunne have sin Støtte fra Statens Side; med Hensyn til dem vil jeg altid med stor Glæde følge Regjeringen, men i dette Tilfælde maa jeg være imod den af de Grunde, jeg har anført.

Formanden: Inden jeg giver den næste Taler Ordet, skal jeg gjøre det ærede Thing opmærksomt paa, at der er indtegnet 5 Talere, saavidt jeg skønner udelukkende angaaende denne lille Udgiftpost, som der foreligger to Forslag til. Da de Spørgsmaal, som her ere komne frem, have fundet deres Talsmænd fra begge Sider, der findes repræsenterede i Forslagene, skal jeg henstille, om ikke de ærede senere Talere ville fatte sig i Korthed, for at vi kunne komme videre med Behandlingen af Finantsloven.